

Ավետիք Իսահակյան

Լուռ է ու խավար

Լուռ է ու խավար,
Ասես՝ ողջ աշխարհ
Դարձել է միայն
Աննյութ գաղափար:

Բայց հանկարծ մի ձայն
Ականջումս հնչեց.
Այդ մա՞յրս էր արդյոք
Իմ բախտը հիշեց
Իր սուրբ աղոթքում.

Թե՞ իմ վաղուցվա
Սերս էր կաթոգին,
Անունս ականա
Դողաց շրթունքին ...

1919
Ժընև